

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot
dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde
Wereldt gheleeft hebben**

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

31. Dec. Het leven vande H. Columba, Maghet ende martelaersse. an.
275.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. COLUMBA Virgo et Martyr.
31. Decembns.

L. Gyllens rec.

H E T L E V E N
VAN SANT AURELIANUS
EN DE H. C O L V M B A
IN D E R T I M E
VAN H E T J A R 31. DEC.

H. COLVMBA

M A G I N H E T
ende Marrelaerste.

Het is ghebeurt als den Kepser Aurelianus
vanden Oosten quam verholendus over al
de Christenen; so is hy ghekomt in Branc
rijen inde stadt van Dens/ alwaet een godt
vruechtige Mager met name Columba (in der

Iver van
festijn) waren oude vnde) was woonende/ sacht ende
daghi Godt biddende dat hy haer doch wtke ghebeyt
volherdicheyt om voort synen naem alle tormenten te
mothen heden.

Als nu den Kepser in dese stadt ghekommen was/ soet
kende de Christenen heest hy verstaen Van dese Mager
Columba dat so een Christen leuen was leuende. Hy
heest haer doen vnghen ende voort hem vreughen/ seg
gende tot haer: Hoe is uwel naem? De H. Mager ant
woerde: Ick heet Columba. De Kepser seide: Wat Gott Ware clocke
ert ghy? De H. Columba antwoerde: Geeneb anderen behoechisse.
Godt van Iesus Christus onsen Heere, die heine en aer
degemaect heeft, en den menschen haet sijne ghelyc
kenisse geschapen heeft; die sijne H. Geest heest gegeven
om ons allen in die Catholijke Kercke te verstercken
ende inde H. Religie volherdigh te maecten Aurelia
nus den Kepser seide: Columba, hebty ghy de gheboden
gehooft die wy nu onlangts hebbe laten uitgaen? Ca
lumba antwoerde: Wat geboden zyn dat? Aurelianus
den Kepser seide: Dat alle de Christenen my voort hun
nen warechten Prince souden kennen/ ende mijne
Goden souden aenbidden. Columba antwoerde: Dat de
Goden die door de menschen handen ghemaeckt zyn,
vergaen, ende oock de ghene die haeraenbidden maer
dat mijnen Godt Christus my het eeuwigh leven wi ver
leenen. Aurelianus seide: Doort mijnen Godt de don

ne/ en dooz alle mijne goden/ soo wilt mijne begeerte na-
volgen/ en de goden sacrificie doe/ soo sult ghy de hups,
vrouwe van mijnen sone Aurelius worden; ende ghy
sult gheluckigh in myn hups zyn/ om uwe schoonheyt
wille. Columba antwoorde: Als uwen vader, die den
duyvel is, den Heere was tenterende, soo seyde hy: Ist
dat ghy my te voet valt, ende my aen-bidt, ick salu dit
altemael geven. Den Heere antwoorde: Ghy en sult
uwen Heere, uwen Godt niet tenteren; maer ghy sult
hem alleene dienen. In sulcker manieren spreke ick nu
tot u: Aureliane ghy tyran, ghy en sult de dienst-Maghet
van Godt den Vader almachtich niet tenteren. Aurelia-
nus den Kepser sepde: Doet de goden sacrificie/ oft ghy
sult u lelijck bedroghen vinden. Columba antwoorde:
Godt is machtich my de cloeckheydt te verleenen, om
alle het quaet ende leert, dat ghy my kont aendoen, te ver-
dragen; want ick hem inde tegenwoordicheyt van alle
menschen ben belijdende; op dat hy my in't aensien van
alle sijne Enghelen soude ontfanghen.

Als Aurelianus nu dit hoorde/ soo heeft hy terstont
bevolē/datmen Columba in 't openbaer geselschap der
hoeren soude leypden; ende dat sp eenen roffaen inde
stade souden soecken/die in alle rabbauwerige erbare
was. Hy hebben dan een wulpsich jongh-man gevallen/
die inde sielte hgher gheversert was; ghenoemt Ba-
rucha/ die sp in't midden van 't Paleys hebbē gebrocht/
ende sepde tot hem: Gaet ghy jongh-man naer 't schou-
spel/ daer de Maghet Columba gesloten is. Den jongh-
man dit hoozende/ is seer verblydt geweest: om dat
hem volle macht was gegeven de h. Maghet Columba
aen te gaen. Den jonghelinck is inde celle/ daer de Ma-
ghet Christi was/ ghegaen: de welcke tot hem seyde:
Hoe kompt dat ghy met sulck-eene wreetheydt tot my
komt? sal ick u dan niet kunnen vvederstaen, oft u van
my verdrijven? hebt patientie, en hoort mijne vvoorden,
ende en doet my ghen gheveltaen; want ick aen Christus
als sijne dienstmaeght hebbe belofte ghedaen: ende
op dat den Heere op u niet en vergramme, ende dat ghy
niet en sterft. Den jongh-man met vreese bevangen
zynde en heeft haer niet gheraeckt.

Maer de heylige Columba heeft terstont op haer
knieen ghevalen/ ende den Heere ghebeden/ dat hy haer
supver ende ongheschent soude bewaren. Ende als sp
dit vi

Matth. 4.

Hy wort
nae een boz-
deel gelepyd.

dit in haer ghebedt van Godt was begeerde/siet/daer
is terstont eene beprinne upt 't midden van't schouw-
spel ghekommen/die inde celle daer de Maghet was bid-
dende is ghegaen; alwaer sy den jonghelinck heeft ghe-
vonden/ den weickien sy voorz de voeten vande H. Co-
lumba heeft gestooten/ ende sagh haer in 't aensicht/ al
oft sy yet van haer begheerde. De H. Columba heeft
haer tot de Beprinne ghekeert/ ende ghesepdt: Ick
besveer u door Christum, dat ghy desen jongh-man in 'c
minste niet en quert noch en misdoet; maer ghy sult my
toelaten, dat ick met hem spreke. De beprinne heeft hem
terstont verlaten/ende is vast aan de deure vande celle
gaen staen/om dat den jongh-man niet en soude bluch-
ten/ ende om datter niemant meer inde celle en soude
komen. Daer na heeft de H. Columba tot den jongh-
man gesepdt: Siet ghy nu vvel, dat dit vreest vuilt dier ge-
hoort hebbende den naem Christi, Godt almachtigh cere
bevijst; ende ghy ongheloovigh mensch, die een soo
quaer feyt hebt bedreven, vreest ghy dan Godt niet? be-
loeft nu dan Christen te vworden; oft soo ghy u niet en
bekeert soo sal u dese vilde beeste verscheuren. Den
jongh-man heeft terstont met lypder stemmen gheroepen ende ghesepdt: Ist datter iemant hier is, die Christum
niet en belijdt, die en sal niet ghesont van hier gaen. Als den Jonghelinck dit hadde ghesepdt/soo is de Beprinne
vande deure ghegaen/ende heeft den jongh-man la-
ten upt-gaen; die terstont de geheele stadt door heeft
gheroepen ende ghesepdt; datter gheenen anderen Godt
en vvas, dan die de heylige Maghet Columba vvas aen-
biddende.

Als nu den Kepser Aurelianus verftont ende hoorde
dit des jonghelincks segghen/ is met gramchap onste-
ken geworden/ en heeft sijn soldaten naer het schouw-
spel ghesonden/ om dat sy Columba voor hem soudens
doen komen. Als nu de soldaten tot de H. Maghet ghe-
komen waren/ en haer wilden mede lepden/ soo hebben
sy haer binden biddende met het wilt dier; 't welck sy
terstont den Kepser hebben te kennen gegheven; en sep-
den: Wij en kunnen de Maghet voor u niet vrenghen;
want in haer celle een wilde Beprinne op haer is, die
haar bewaert. Den Tyrannighen Kepser dit hoozende
heeft terstont een groot vper voor haer celle doe maken;
op dat de Beprinne ende de heylige Maghet Columba

Sp woe
dooz een
Beprinne
bevijst,

t'amen souden branden. Als de Beppinne het byer sagh/ soo hest sy begonst te brieschen/ ende genot gheal
De Beppine tien te maken inder de H. Columba sepde toe de Beppine
ne vlecht ¹⁵²⁵ En vleest niet; want ghy desen dagh niet en salt
doe; het volck na het verbranden; maer als't Godt behief, soo sult ghy uwe
eyghen dood sterven. Terfondt daer naer is de Beppine
ijne bolen op't dach van't hups ghekoemen/ ende
heest met gheweis door 't midden van 't volck ghebu-
ken; ende is alsoo na den bosch ghekoopen.

Als nu her batch, het welck vertrent de H. Maghet
fiondt, sagh, dat de Beppinne upt-ghekoopen was; soo
hebben sy totten keper Aurelianus ghesepi/ dat ho
het byer met water soudedoen blusschen, om dat de H.
Columba niet levensdighen soude verbranden. Ende als
soo sy dat wat u coepende/ siet, daer is eenen slach-re-
ghen upp den supdeurghallen, die het byer aytende
mer ghedaen hest. Maer dat nu het byer vergaen
was, soo hebbent sy de H. Maget in 't midden van het
volck ghebrocht; ende den keper Aurelianus heeft tot
haar gesepi: Wat zyn't voor konsten die ghy kon/ dat
u het byer nieten beschadight nochen hindertende dat
een wilde ende wrede beeste niet u woont/ sonder u
soek eenigh leedi an te doen. De H. Columba ant-
woerde: Ick en weet gheen konsten, ende en kenne nie-
mand dan Christus den Sone van den levendigen Godt
met den H. Cheest voor eenen Godt. Den keper Au-
relianus seide: Hek hebbe u gheswozen, dat ghy dien
name niet meer en soudt vermanen, ende om dat
ghy het selve niet en wilt verlaten/ soo sult ghy eene
schandelhcke doodt sterven; maer het is noch in uwe
macht/ wilt ghy de seive ontgaen. De H. Columba ant-
woerde end sepde: Hebt ghy niet ghehoort, dat den
H. Apostels eyre: Alle die Goddelijck leven willen in
Christus Iesu, die sullen vervolghinghe lijden? Hoort
noch meer, ghy vijandt der waerheit, ende ghierighen
wolf, ghy en salt myn voorncimen niet veranderen.

¶ Tim.

Columba
wordt ten
wrede ver-
wesen.

Aurelianus den keper hier door seer verstoort we-
sende/ heeft syne soldaten bevolen, dat sy de H. Maget
een mijl van de stadt souden lepden/ ende haer aldaer
souden onthoofden. De H. Columba sepde: Ghy afgo-
dist, die den autheit en d' oordlike zyjt van alle quade,
siet my nu neerstelijck an, op dat, als ick sal komen voor
mijnen Heere ende bruydegom, om u te beschuldighen,
mooght.

mooght weten, vvaer een schoone glorie en croone my
salworden ghelyeven; ende wat grooter pijn en fort-
machten u ter contrarien sullen worden aenghedaen. Hier
na hebbē haer de soldaten geleydē ter plaeſſen van haer
marzelie; alsoo hen van den Kepser belast was. De
heylighē Maget heeft de soldaten ghebeden, dat sy haer
soudēn willen toclaten haer ghebedt te doen. Maer sy
en hebbēt niet willen doen. Daer heeft de heylighē
Maget dan haer nieuw wit kleedi ghetanmen ende de
soldaten ghegheden; ende sy hebben toeghelaeten haer
ghebedt te doen. Terstont heeft eer stemme up't den

Sp word van
Hemel gheropen/ segghende: Kompt Columba, den He- eenē Engel
mel staet voor u open, het Paradijs is voor u bereyt; ten Hemel
want ghy victorieus uwe vyanden hebt verwonneen. Ghemodt.

Den Sone Godts verwacht u, die u de glorieuse croode Sp wordt
op het hooft sal stellen, ende de Englielen Godts sullen onthooft.
u ontfanghen ende leyden inde grote hemelsche stadt
Ierusalem. Hier na heeft eer vande soldaten sijn
sweert up't ghetrocken; ende de Heylighē Maget noch
in het ghebedt wesende, het hooft af gheslaghen.

Op deser manieren is sy met haer epghen bloet als
martelaersse bedauwt, om dat sy daer croone des eeuwigs
ghen lebens mochte ontfanghen. De boose menscheit
hebben dit heyligh lichaem onder de doornen ende ha-
ghen begraven: ende eenen Os heeft dese plaetsē/
voor de selve knielende/bekent gemaeckt: alsoo dat de
Christenen dit heyligh lichaem niet alder eerden inde
stadt van dens ghebrocht hebben. Desen feest-dagh
wort met groter eer in t. Bisch-dom van Orleans
gheviert ende ghecerct.

SLOT.

Den 26 decembre daer t. Bisch.